

ved at sikre, at vi har en velfærdskontrol, der kommer ud i tilstrækkeligt omfang og sikrer, at de ting, vi har lovgivet for, også er i orden.

For sagen er, at det, der står i lovgivningen nu om, at der altid skal være en sygesti til rådighed, i teorien er godt nok, men der er bare det ved det, at i praksis virker det jo ikke rigtigt, for der kommer ingen og ser efter, om det også er tilfældet. Derfor er der ikke altid en sygesti til rådighed, og derfor har vi fundet det nødvendigt at supplere bemærkningerne med, at der faktisk skal være 5 pct. til rådighed. Det er en sikkerhed for, at der også sker noget.

Derudover har vi et punkt med om, at der for besætninger på over 300 søer på lidt længere sigt skal være separate staldafsnit til de syge, altså sygeafsnit. Det gør vi ikke, fordi vi synes, at dyrevelfærden skal være ringere hos de små, men det er meget vanskeligt for små producenter at have et separat afsnit. Det er simpelt hen en afvejning imellem store og små besætninger, der indebærer, at hvis man skal tage hensyn til det rigtige liv, er man nødt til at sætte en grænse for, hvornår man kan lave den bedste løsning.

For mig at se er der ingen tvivl om, at den bedste løsning er at have separate afsnit, ikke fordi det er smitsomme sygdomme, de har, men fordi det indebærer, at man altid har sygehuset til rådighed, for nu at sige det på den måde. Så det er faktisk grunden til, at vi lægger meget vægt på, at man i de større besætninger sikrer, at der er ordentlig dyrevelfærd, og at man der godt kan gøre det, fordi man netop har den store kapacitet, som er tilfældet der.

Så vil jeg godt komme med nogle bemærkninger til Dansk Folkeparti. Jeg har forståelse for, at Dansk Folkepartis ordfører siger, at hvis vi vil have alle forslag opfyldt, så kan de ikke være med. Det har jeg forståelse for, og derfor ser jeg sådan set også optimistisk på den ordførertale, som Dansk Folkepartis ordfører holdt.

Man lovede eller stillede i alt fald i udsigt, at der kan laves en beretning om langt hovedparten af beslutningsforslagets punkter, og det synes jeg er udmærket. Vi ser frem til et sådant samarbejde, som vil kunne sikre, at regeringen bliver tvunget til at agere på det her område, så vi ikke fortsat bliver nødt til at høre på alle de pæne ord og alle de pæne løfter, mens der bliver uendelig lidt handling.

Så jeg ser faktisk frem til, at vi her kan finde fodslag mellem partierne uden om regeringen, sådan at vi rent faktisk kan sikre, at der sker noget på området for dyrevelfærd.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Mit første spørgsmål skal være ganske kort, for det krævede det udsagn. Hr. Kristen Touborg siger, at han er ganske uenig med mig i, at vi ikke både skal lave loven og bagefter se efter, at den bliver overholdt. Vil hr. Kristen Touborg erkende, at grundloven siger, at vi har en tredeling af magten: den lovgivende, den dømmende og den udøvende? Det kan der svares ganske kort på: Har vi en tredeling af magten ifølge grundloven?

Kl. 17.50

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne sige til den konservative ordfører, at vi på nuværende tidspunkt har en velfærdskontrol, som er statsligt nedsat, statsligt betalt og statsligt styret. Og den velfærdskontrol udøves kun en gang hver 20. år i gennemsnit. Jeg ville gerne have, at vi fik en kontrol, der var væsentlig oftere. Hvis regeringen og partierne bag regeringen kunne tage sig sammen til at bevilge flere penge til det område, ville vi også kunne sikre, at der var en rimelig kontrol.

Hvis jeg skal svare direkte på spørgsmålet, må jeg sige: Jeg kender godt grundloven, men inden for grundloven kan man godt agere på den måde.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Et andet aspekt var jo spørgsmålet om hastigheden af det udvalgsarbejde, der bliver lavet, også set i lyset af ministerens forsikringer om det personale, der nu engang er til rådighed på dyrevelfærdsområdet. Vil hr. Kristen Touborg over for os erkende, at man i selv samme gruppe som forslagsstiller til det her har svært ved at anerkende, når ministeren fremsætter tidsplaner?

Jeg mener, at der for nylig var en tilsvarende sag, hvor ministeren gik ind og lavede en tidsplan, som man simpelt hen overrøvede og sagde, at det kunne gå meget hurtigere. Man må jo erkende, at når man gør det, er der andre ting, der bliver prioriteret i en anden rækkefølge.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg har det sådan, at når ministeren siger, at hun vil komme med en vejledning allerede nu, og der så går et år, inden der sker noget, så synes jeg, at man agerer for langsomt. Ministeren er-